

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΣΑΤΗΡΙΚΗ ΠΕΡΦΕΤΑ,
ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΛΦΕΤΑ.

Έτος πρώτον σημειώνων
στ' Ἀργυστόλι ἔχω θρόνον.

Χίλια δακτύλια κι' ἑννενηντα τρία
τοῦ χρυσοῦ μεγίστη φαίνεται λατρία.

Δίς τοῦ μῦθς « Ζιζάνιον » πρὸς τὸ παρὸν θὰ βγάω
ὁσάκις μένων ἄεργος δὲν ἔχω τί τὰ κάνω.
ἂν ὅμως ὑποστήριξιν μοῦ δώστε πατριῶται
τετράκις σὰς ὑπόσχομαι τὰ τὸ ἐκδίδω τότε,
πλὴν ἐπειδὴ στεροῦμεθα χρημάτων κατ' αὐτὰς
ἂν ἀγκηπᾶσα νάχωμε κι' ἡμεῖς συνδρομητάς.

Ὅστις δὲ τέσσαρας δραχμὰς προκαταβάλλει μόνον
συνδρομητὴς μας γίνεται εὐθὺς γιὰ ἓνα χρόνον
κι' ἂν εἶναι στὴν ἀλλοδαπήν πρέπει τὰ στείλλη ἔξω
γιὰ τὰ μπορέση ὁ Μαργῆς στὰ ἔξοδα ν' ἀνθέξη,
αἱ συνδρομαὶ θὰ δίδονται ἀμέσως πρὸς ἐμένα
τὰ φύλλα δὲ ὡς πάντοτε δέκα λεπτὰ τὸ ἓνα.

Ὁκτὼ Φεβρουαρίου
σαρακοστή Κυρίου.

Ἀριθμὸς ἑννέα
μὲ τὰ ἴδια νέα.

Τραπέζι ἐραστῶν
ἀγνώστων καὶ γνωστῶν.

Εἰς δεῖπνον πλουσιώτατον, πολυτελὲς σπουδαῖον
ἐν ἀφθονίᾳ φαγητῶν λαμπρῶν ὑπὲρ τὸ δέον
καὶ συνεπῶς ἀγαπητοὶ μεγάλου θαυμασμοῦ
γενόμενον γιὰ σουβενὶρ τοῦ ἀποχωρισμοῦ,
καὶ οὐτινος τὴν ὑπαρξιν οὐδεὶς ἄς ἀμφιβάλλη,
ἐν ἐτικέτα βέβαια ἐκάθισαν μεγάλη,
οἱ λίβανον προσφέροντες περιποθήτου λάτρου
εἰς τὰς κυρίας τῆς σκηνῆς τοῦ φετινοῦ Θεάτρου,
καὶ ἅπαντα ἐκάθισαν σ' αὐτὸ ἡ κομπανία
καὶ μερικοὶ ποῦ ἔχουνε στὸ Θέατρο μανία.

Πλὴν κι' ἄλλοι παρεκάθισαν ἐκεῖ ἐκτός τῶν ἄνω
καὶ τοῦτο ἀναγκάζομαι γνωστὸν ὁμῖν νὰ κάνω,
διότι εἰς τὴν τράπεζαν αὐτὴν τῶν ἐρωμένων
συνκαταλέγομαι κι' ἐγὼ ἐκ τῶν προσκεκλημένων.

Ἐγένετο δ' ὡς εἵπομεν γιὰ τελευταῖον χαῖρε,
καὶ ἐπειδὴ συνέπεσαν τῆς Τυρινῆς ἡμέραι
ἀνεξαιρέτως ὅλοι μας ἐμπήκαμε σὲ κέφι
καὶ πρῶτος ὁ εὐτράπελος Σουσάνης ταῦτα ἔφη.
« Ἀξιωθείς ὡς βέβαια καθένας σας το βλέπει
» νὰ συνδειπνήσω σήμερον μ' ἀνθρώπους καθὼς πρέπει,
» ἐγὼ ποῦ ἐκ τῆς πείνης μου συχνὰ βουτῶ γιὰ ντόνες
» κι' ἀπὸ τὰ δύο μου πλευρὰ νὰ βλέπω πριμαντόνες,
» εὐθὺς καθὼς ἐκάθισα δὲν ἔπρεπε ν' ἀργήσω
» παρὰ ὀρθὸς νὰ σηκωθῶ κι' εὐθὺς νὰ στιχουργήσω,
» ἀλλ' ἐπειδὴ, ἀγαπητοί, κανένας ὡς εἰκὸς
» οὔτε νὰ βῇξῃ δὲν μπορεῖ σὰν εἶναι νησιτικός,
» πρῶτον ἐσκέφθην βέβαια χωρὶς νὰ ἐντραπῶ,
» νὰ βάλω κάτι μέσα μου καὶ ὕστερα νὰ πῶ, »

Πριμαντόνες γιὰ σας
πίνω στὴν ὑγιά σας
τοῦτο τὸ κρασί
ὅλο μου τὸ αἷμα
πάρε γιὰ νὰ βλέμμα
Torchì μου χρυσή.

Τὰ μυζλά μου ὅλα
θὰ μοῦ χάσῃς Λόλα

καὶ θὰ τρελαθῶ
σ' ἀγαπᾶω τόσο
ποῦ daver non posso
νὰ σὲ στερηθῶ.

Cleopatra mia
ποῦ ἀδυναμία
ἔχεινες ἑνός,
ἔκτακτο κομάτι
φαίνεσαι στὸ μάτι
cara καθενός.

Σεβαστὴ Parodi
μοῦ πονοῦσε δόντι
δυνατὰ γιὰ σέ,
ὅταν ὅμως εἶδα
πῶς δὲν εἶν' ἐλπίδα
εἶπα c' est assez.

Πίνω τὸ κρασί μου
μ' εὐχαρίστησί μου
σ' ὅλων τὴν ὑγιά.
Καπιτάνις ἴσο
βάστα μου ν' ἀρχίσω
ἔγχα—μόλα—γιά.

Τοῦ κύρ Σουσάνη γίνεται ἀμέσως τὸ χατῆρι
καὶ ἕκαστος στὸ χέρι του ἐπῆρε τὸ ποτήρι,
καὶ ἀναλόγως ἔκανε σεγόντο τοῦ Σουσάνη
κι' ὁ καπιτάνιος ἔστερξε σοπράνο νὰ τοῦ κάνη.
Ἄφοῦ λοιπὸν ἐτέλῃσε κι' αὐτὸ τὸ ἔγχα—μόλα,
ἐκεῖνος ποῦ ἠγάπησε μὲ τὰ σωστὰ τὴ Λόλα,
σηκόνετε μεθ' ὅψεως οὐχ' ἥττον τεθλιμμένης
καὶ προσφωνεῖ τὰ ἐφεξῆς τοῖς παρακαθημένοις.

« Μεγάλῃ μ' κατῆλαβε τὰρὰ malinconia
» σκεπτόμενος πᾶς χανούρι κι' αὐτὴ ἡ κομπανία.
» Τὴν πᾶσαν τῆς καρδίας μου χαρὰν ἐκείνη ἤρε,
» non posso più darvi più piacere e dormire.



